

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

“Eûzu billahi mineş-şeytânirracîm.”

“Kovulmuş şeytanın şerrinden Allah’a sığınırım.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Ben size öğüt vermedim mi: Ey Âdem oğulları! Şeytana tapmayın; çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.” (Yasin/60)

ŞEYTAN HAKKINDA

Yalkın Tuncay

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

KURAN'DA ŞEYTAN

HADİSLERDE ŞEYTAN

ŞEYTANDAN KORUNMAK ve HİLELERİNİ ANLAMAK

NEFSE GELEN DÜŞÜNCE VE FİKİRLERİ AYIRMAK

(HAYIRLI VE ŞER DÜŞÜNCEYİ AYIRMA YÖNTEMLERİ)

MUDİLL İSMİ VE İNSANIN İMTİHANI

HER GÜN OKUNMASI GEREKEN AYET VE ZİKİRLER

GİRİŞ

İnsanlık tarihi boyunca şeytan, gizemli ve korkutucu bir varlık olarak zihinlerde yer etmiştir. Onun varlığı, bazılarınca mecaz olarak yorumlanmış, bazılarınca ise gerçek bir düşman olarak kabul edilmiştir. Peki, şeytan gerçekte kimdir? Hangi yollarla bizlere yaklaşır ve hangi hilelerle zihnimizi bulandırır? Şeytanın telkinlerini kendi düşüncelerimizden ayırmak mümkün müdür? Bu sorular, insanın kendi varlığını sorgulaması ve yaşamındaki iyilik ile kötülük dengesini anlaması için kritik bir önem taşır.

Kur'an-ı Kerim, şeytanı apaçık bir düşman olarak tanımlar ve insanın ona karşı daima uyanık olması gerektiğini öğütler. Fakat şeytan, düşman olduğunu gizlemekte usta bir varlıktır. Bizleri aldatır, telkinlerini kendi zihin ürünlerimiz gibi algılamamıza neden olur. Onun bu gizlilik sanatı, tehlikeli bir tuzak olarak hayatımızın her alanında karşımıza çıkar.

Bu kitap, şeytanın hilelerini ve tuzaklarını ortaya çıkararak, insanın bu ezeli düşmanın etkisinden korunmasına yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Kur'an ve hadislerden alınan örneklerle desteklenen bu çalışma, şeytanı tanıma, onun stratejilerini fark etme ve hayatımızda aldığımız kararları daha bilinçli bir şekilde sorgulama fırsatı sunuyor. Bu yolculukta, şeytanın sadece bir kavram değil, insanın ruhsal ve zihinsel ızdıraplarının da kaynağı olabileceğine şahit olacaksınız. Kendinize sorular soracaksınız: Bu düşünce benim mi, yoksa bir telkin mi? Aldığım kararlar ne kadar bana ait? Bu sorular, gerçek özgürlüğünüzü kazanma yolunda çıkacağınız çetin bir yolda rehberiniz olacak.

Bu kitap, şeytanın hilelerini anlamanın ötesinde, bireyin kendisini tanıması ve ruhsal koruma yollarını geliştirmesi için bir rehber niteliğindedir. Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye'den alınan örnekler, yazarın kısa ancak derin analizleriyle birleştirilerek, okuyucunun şeytanın etkilerini fark etmesini ve bu etkilerden kurtulmak için önlemler alabilmesini amaçlamaktadır. Kitabın ana bölümleri, şeytanın gizlenme stratejileri, insanın düşüncelerinin kaynağının sorgulanması ve şeytanın insan hayatında oynamaya çalıştığı roller üzerine odaklanmıştır. Şeytanın en önemli hedefi, kendini gizlemek ve bu sayede insanları kötülüğe doğru sürüklemektir. Ancak onun oyunlarını çözmek, Kur'an'ın bize sunduğu bilgi ve öğütleri dikkate almakla mümkün olabilir.

Bu çalışma, sadece bir bilgi aktarımı değil; okuyucuyu kendi hayatını, düşüncelerini ve eylemlerini sorgulamaya davet eden bir çağrıdır. İnsanın gerçek düşmanını tanıması, ruhunu ve aklını koruması için ilk adımdır. Bu kitap, bu ilk adımı atarken size rehberlik edecek bir dost olacaktır.

ŞEYTAN HAKKINDA

KURAN'DA ŞEYTAN

Onlar, Süleyman'ın saltanatı aleyhinde şeytanların uydurduğu yalanlara uydular. Oysa Süleyman hiçbir zaman kâfir olmadı. Lâkin şeytanlar kâfir oldular. Çünkü onlar, insanlara büyü yapmayı ve Bâbil'de Hârut ile Mârut isimli iki meleğe indirilen bilgileri öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek: “Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın öğrettiğimiz bilgileri büyü yapmada kullanıp da kâfir olma!” demeden hiç kimseye bir şey öğretmezlerdi. Onlar ise bu iki melekten, karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Onlar, Allah'ın izni olmadıkça o büyü ile hiç kimseye zarar veremezler. Fakat onlar kendilerine fayda değil zarar verecek şeyi biliyorlardı. Elbette onlar, büyüü satın alan kimselerin âhirette hiçbir nasibi olmadığını da çok iyi biliyorlardı. Karşılığında kendilerini sattıkları şey, ne kötüdür! Keşke bunu bilselerdi! (Bakara/102)

Şeytan hakkında;

-Tek bir şeytan yoktur. Şeytanlar vardır.

-Şeytanların yalan uydurma özellikleri vardır.

-Meleklerle büyüü öğretmişlerdir.

-Onlar büyü ve insanların iradelerine yönelik bu bilgileri meleklerle aktardıkları için kafir olmuşlardır. Aynı şekilde büyü yapan ve yayanlar da kafir olurlar.

İman edenlerle karşılaştıklarında “inandık” derler. Şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise: “Emin olun! Biz sizinle beraberiz, onlarla sadece alay ediyoruz” derler. (Bakara/14)

Şeytan hakkında;

1-İnsanların kendi şeytanları vardır.

2-İnsanların bir kısmı şeytanlarıyla birebir diyalog halinde (dil ve/veya telepatik yolla) konuşmak ve /veya iletişim halindedir.

Ey insanlar! Yeryüzündeki helâl ve temiz nimetlerden yiyin. Şeytanın adımları ardınca gitmeyin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (Bakara/168)

Ey iman edenler! Hep birlikte ve bütün varlığınızla İslâm'ın barış ve huzur iklimine girin. Şeytanın adımları ardınca gitmeyin; çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (Bakara/208)

Yâkub şöyle cevap verdi: “Yavrucuğum! Sakın rüyânı kardeşlerine anlatma! Olur ki kıskançlıkları yüzünden sana bir tuzak kurmaya kalkarlar. Çünkü şeytan insanın apaçık bir düşmanıdır.” (Yusuf/5)

Gerek yük taşımaya elverişli olan, gerek derisinden, yününden, tüyünden sergi yapıp kullandığınız ve etinden, sütünden faydalandığınız evcil hayvanları yaratıp emrinize veren de Allah'tır. Allah'ın size ihsân ettiği rızıklardan yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü şeytan, sizin için apaçık bir düşmandır. (En'am/142)

Rasûlüm! Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler. Çünkü şeytan onların arasını bozmaya çalışır. Doğrusu şeytan insanın apaçık düşmanıdır. (İsra/53)

“Ben size öğüt vermedim mi: Ey Âdem oğulları! Şeytana tapmayın; çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.” (Yasin/60)

Şeytan sizi doğru yoldan çevirmesin. Çünkü o, sizin apaçık düşmanınızdır. (Zuhruf/62)

Şeytan hakkında;

-İnsanların apaçık düşmanlarıdır. Takip edilmemesi gerekir. Haram ve kirli nimetlere yaklaşmak da onun adımlarını izlemek gibidir. İslama girmek bu manada kurtuluştur.

-Şeytan, insanların arasını bozmaya çalışır.

Şeytan sizi fakirlikle korkutur; sizi her türlü hayasızlığı ve ahlâksızlığı yapmaya teşvik eder. Allah ise size bağışlamayı ve bol nimet vermeyi va'deder. Allah, lutfu pek geniş olan, her şeyi hakkıyla bilendir. (Bakara/268)

Şeytan hakkında;

-Şeytan insanları fakirlik ile korkutur.

-Yaptırım gücü yoktur, ancak ahlaksızlık ve edepsizliği teşvik eder.

Faiz yiyenler, kıyâmet günü kabirlerinden, başka türlü değil, ancak şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkacaklardır. Bunun sebebi, “Alış-veriş de tıpkı faiz gibidir” demeleridir. Halbuki Allah, alış-verişi helâl, faizi haram kılmıştır. Her kime Rabbinden bir öğüt gelir de faizcilikten vazgeçerse, önceden aldıkları kendisine aittir. Artık onun hakkındaki kararı Allah verecektir. Kim de yeniden faizciliğe dönerse, işte onlar cehennemin yoldaşlarıdır ve orada ebedî kalacaklardır. (Bakara/275)

Şeytan hakkında;

-İnsanları şeytanın çarpması vardır. Cinnet nöbeti geçirtebilirler. (Bu durum faiz örneğinde kullanılmıştır.)

Meleklerle: “Âdem’e secde edin!” dediğimizde İblîs dışındakiler derhal secdeye kapandı. İblîs ise direnerek bundan kaçındı, kibirlendi ve kâfirlerden oldu. (Bakara/34)

Yalnız İblîs secde etmedi. O büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu. (Sad/74)

Sizi yarattık, sonra size şekil ve biçim verdik, sonra da meleklerle: “Âdem’e secde edin!” buyurduk. Hepsi hemen secde etti. İblîs müstesnâ; o, secde edenlerden olmadı. (Araf/11)

Allah şöyle buyurdu: “Ey İblîs! Bizzat iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Kendini bir şey sanıp büyüklük duygusuna mı kapıldın, yoksa gerçekten benim emrime bile itaat etmeyecek kadar yüce bir varlık mı oldun?” (Sad/75)

Allah: “Ey İblîs! Emrettiğim zaman seni secde etmekten alıkoyan nedir?” diye sordu. İblîs: “Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten onu ise çamurdan yarattın” dedi. (Araf/12)

İblîs: “Ben ondan daha üstünüm; çünkü beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan” diye cevap verdi. (Sad/76)

Allah: “Öyleyse hemen in o cennetten! Orada büyüklük taslamaya hakkın yok. Haydi defol! Çünkü sen aşağılık kimselerden birisin!” buyurdu. (Araf/13)

Bunun üzerine Allah: “O halde çık oradan!” buyurdu, “Çünkü sen artık kovulmuş birisin.” (Sad/77)

İblîs: “İnsanların yeniden diriltileceği güne kadar bana yaşama fırsatı ver” dedi. (Araf/14)

Allah da: “Tamam, artık sen kendine yaşama fırsatı verilenlerden birisin” buyurdu. (Araf/15)

“Hesap gününe kadar lânetim hep üzerinde olacaktır.” (Sad/78)

Bunun üzerine İblîs şunları söyledi: “Beni azdırmama karşılık, yemin olsun ki ben de kullarını saptırmak için senin doğru yolun üzerinde pusu kurup oturacağım.” (Araf/16)

İblîs: “Rabbim! Madem öyle, insanların yeniden diriltilecekleri güne kadar bana süre tanı!” dedi. (Sad/79)

“Sonra onlara mutlaka önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de onların çoğunu şükredici bulamayacaksın” dedi. (Araf/17)

Allah: “Tamam, sana süre tanındı” buyurdu; (Sad/80)

“Fakat bu süre, hesap gününe kadar değil, vakti ancak benim tarafımdan bilinen bir güne kadardır.” (Sad/81)

İblîs dedi ki: “Senin mutlak kudretine yemin olsun ki, onların hepsini kesinlikle azdıracacağım.” (Sad/82)

“Ancak içlerinden ihlâsa erdirdiğin, sana içtenlikle bağlanan kulların hâriç. Onları baştan çıkarmam mümkün değildir.” (Sad/83)

Gerçekten de İblîs’in insanlar hakkındaki zan ve temennîsi doğru çıktı. Çünkü bir kısım mü’minler dışında herkes ona uyup gitti. (Se’be/20)

Allah da: “Kınanmış ve rahmetimden kovulmuş olarak haydi defol oradan! Artık insanlardan kim sana uyarsa, yemin olsun ki, hepinizi cehenneme tıkayacağım” buyurdu. (Araf/18)

Allah şöyle buyurdu: “İşte bu doğru! Ben de şu gerçeği söyleyeyim:” (Sad/84)

“Hiç şüphesiz cehennemi seninle ve sana uyanların tamamıyla dolduracağım!” (Sad/85)

Şeytan hakkında;

-Emirlere uymazlar. İaat etmeme en önemli özelliğidir. Kibirlidir. (Ateş tabiatlıdır), itaatsizliği nedeniyle kafirdir.

-İblis secde edenlerden değildir, Adem’in varlığını kabul edememiş ve reddetmiştir.

-İblis'in yaradılış kaynağı ateştir. Kendini insandan üstün görür.

-İblis Allah tarafından aşağılanmış ve cennet boyutundan, kınanmış ve rahmetten kovulmuş olarak def edilmiştir. (Bu nedenle dualarda, kovulmuş şeytanın şerrinden diye

Allah'tan şeytana karşı korunma talep edilir.)

-İblis'e yeniden diriliş gününe kadar müsaade verilmiştir.

-Hesap gününe kadar lanetlenmiştir.

-İblis kendi azgınlığını Allah'a mal'etmektedir. Bunun için de kendisinin kulları saptırmak üzere çalışacağına yemin etmiştir.

-İblis kuracağı pusunun yöntemini ve şifrelerini vermiştir. Kulların önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacaktır. (Aşağı ve yukarı yönleri istisna bırakmıştır ki bu Rahmani kurtuluşa açık yollardır.)

-Şükretmeyenlerin bu pusuya kolayca düşeceği net olarak anlaşılmaktadır.

-Gerçek inananlar dışında herkesin İblis'e tabi olduğu, ona uyup gittiğini Allah bizzat bildirmektedir.

-Şeytana uyanların cehenneme tıklılacağına dair Allah yemin etmektedir.

Allah: “Ey Âdem! Sen de eşinle beraber cennete yerleşin. Dilediğiniz yerden canınızın çektiği her çeşit nimetten yiyin, için. Fakat şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zâlimlerden olursunuz!” buyurdu. (Araf/19)

Derken şeytan, gözlerinden gizlenmiş edep yerlerini açığa çıkarmak ve fitratlarında yer alıp da o ana kadar farkında olmadıkları şehvet duygularını kamçılıyıp onları isyana sürüklemek için her ikisine de fısıldayarak şu telkinde bulundu: “Rabbiniz size bu ağacı, sırf melek olmamanız veya burada ebediyen kalmamanız için yasakladı.” (Araf/20)

Bir de ardından: “Gerçekten ben sizin iyiliğiniz için öğüt veriyorum” diye yemin üstüne yemin etti. (Araf/21)

Böylece onları yaldızlı sözlerle aldatarak, konumlarına yakışmayan bir işe sürükledi: O yasak ağacın meyvesini tadar tatmaz birden edep yerleri kendilerine açılıp görülüverdi; onlar da cennet yapraklarıyla örtünmeye çalıştılar. Rableri onlara: “Ben size o ağacı yasaklamadım mı? Üstelik şeytanın sizin apaçık düşmanınız olduğunu söylemedim mi” buyurdu. (Araf/22)

Şeytan hakkında;

-Allah tarafından Adem ve eşine bir secereye (ağaca) yasak getirilmiştir. Şeytan fısıltısı, aldatması ve unutturması ile onların yasağı delmelerini sağlamış ve kandırmıştır. Şehvet duygusunu kullanarak onları Allah'a karşı isyana sürüklemiştir.

-Şeytan insana iyilik yaptığına dair yalandan yemin eder.

Fakat şeytan, o ağaç yüzünden ikisinin de ayağını cennetten kaydırđı ve içinde bulundukları nimetten onları ayırdı. Biz de onlara: “Haydi, birbirinize düşman olarak yeryüzüne inin! Siz orada belli bir zamana kadar kalacak ve ondan faydalanacaksınız” dedik. (Bakara/36)

Şeytan hakkında;

-Şeytan ayak kaydırıcıdır. Şeytana uyanlar cennette kalamaz. Üstelik içinde bulundukları nimetleri de kaybederler.

-İnsan ve şeytan birbirine düşman olarak yeryüzüne indirilmişlerdir.

İki ordunun karşı karşıya geldiğı o gün, içinizden arkasını dönüp savaştan kaçanlar var ya, yaptıkları bazı hatâlar yüzünden şeytan onları doğru yoldan kaydırmak istemişti. Yine de Allah onları affetti. Çünkü Allah, çok bağışlayandır, ceza vermede acele etmeyendir. (Al-i İmran/155)

Sizi korkup düşmandan kaçmaya çağırın ancak şeytandır ki, içinize kendi dostlarının korkusunu yerleştirmek istiyor. Şu halde, gerçekten mü’min iseniz onlardan korkmayın, yalnız benden korkun! (Al-i İmran/175)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın ayağını kaydırmak istediğı insanları Allah affedebilir. Çünkü Allah çok bağışlayandır.

-Şeytan insana farklı şekillerde korku duygusu yükleyebilir. Gerçek müminlerde bu korku oluşmaz, sadece Allah korkusu olmalıdır.

Nihâyet çocuğı doğurunca, Allah onun ne doğurduğunu pek iyi bildiğı halde: “Rabbim, ben bir kız çocuk doğurdum. Halbuki erkek kız gibi değildir. Ona Meryem ismini verdim. Onu ve zürriyetini kovulmuş şeytandan korumanı senden istiyorum” dedi. (Al-i İmran/36)

Şeytan hakkında;

-Allah'tan şeytana karşı korunmayı istemek şarttır.

Onlar, Allah'ı bırakıp, kendilerine diğı isimler verdikleri putlara taparlar. Böyle yapmakla aslında

başkasına değil, ancak hayırsız ve azgın şeytana tapmış olurlar. (Nisa/117)

Şeytan hakkında;

-Putlara tapmak, şeytana tapmak ile eşdeğerdir.

-Şeytan hem hayırsız, hem de azgındır.

Allah’a ve âhiret gününe inanmadıkları halde mallarını insanlara gösteriş için harcayanları da Allah sevmez. Bir kimsenin arkadaşı şeytan olursa, o ne fenâ bir arkadaştır! (Nisa/38)

Şeytan hakkında;

-Şeytan ile arkadaşlık edilmez. Çok fena bir arkadaştır.

Rasûlüm! Hem sana indirilene, hem de senden önce indirilenlere inandıklarını iddia edenleri görmedin mi? Onlar kalkıp şeytânî güçlerin hükmüne başvurmak istiyorlar. Halbuki o şeytanî güçleri bütünüyle reddetmekle emrolunmuşlardı. Çünkü şeytan onları doğru yoldan büsbütün uzaklaştırıp, korkunç bir sapkınlığa düşürmek istemektedir. (Nisa/60)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kâfirler ise şeytânî güçlerin yolunda savaşırlar. Öyleyse, ey mü’minler, haydi şeytanın taraftarlarıyla savaşın. Bilin ki, şeytanın hîlesi cidden zayıftır. (Nisa/76)

Şeytan hakkında;

-Şeytani güçler vardır. Bizler inananlar olarak bu güçleri reddetmeliyiz. Bunun sebebi bu güçlerin amacının doğru yoldan ayırmak ve insanlığa sapkınlığa düşürmek olmasıdır.

-Şeytani güçlerin yolunda ancak kafirler savaşır. İman edenlerse Allah yolunda savaşır. Müminlerin şeytan taraftarlarıyla savaşması gerekir.

-Şeytanın hileleri zayıftır.

Onlara, müslüman toplumun güvenliğini ilgilendiren veya mü’minler arasında korku ve paniğe yol açabilecek bir haber geldiğinde, olayın sebep olabileceği zararları düşünmeden, onu hemen yayıverirler. Halbuki onlar bu haberi Rasûlulullah’a ve aralarındaki yetki sahibi kimselere götürselerdi, işin iç yüzünü araştırıp ortaya çıkarabilecek olanlar, elbette onun mâhiyetini anlayıp, ne yapılması gerektiğini bilirlerdi. Eğer Allah’ın üzerinizde lutfu ve rahmeti olmasaydı,

pek azınız hâriç, hepiniz şeytana uyup giderdiniz. (Nisa/83)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın hileleri çoktur. Allah'ın lütfu ve rahmeti ile çoğumuz şeytana uymaktan korunuruz.

“Onları mutlaka doğru yoldan saptıracağım. Onları boş ümitler ve yalan sevdâlarla oyalayacağım. Onlara emredeceğim, hayvanların kulaklarını yaracaklar. Yine onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığı şekli değiştirecekler.” O halde kim Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse, elbette o, açıktan açığa büyük bir zarara uğramış olur. (Nisa/119)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın muradı ve istekleri burada kendi dilinden anlatılmış.

-Mutlaka insanları doğru yoldan saptırmak ister.

-İnsanları boş ümidler ve sevdalarla oyalar.

-İnsanlara emreder, hayvanların kulaklarını yarmalarını ister.

-Allah'ın yarattığı şekli değiştirmeleri için insanlara emreder (fısıldar).

Şeytan onlara bir takım vaatlerde bulunur ve onları boş ümitlerle oyalar. Zâten şeytanın onlara olan va'di, boş bir aldatmadan başka bir şey değildir. (Nisa/120)

Onlara şöyle söyle: “Allah'ı bırakıp da bize bir fayda ve zarar vermeyen o sahte tanrılara mı tapalım? Allah bizi doğru yola erdirdikten sonra ökçelerimiz üstüne gerisin geri küfre mi dönelim? Tıpkı, «Bize gel!» diye kendisini yolun doğrusuna çağıran arkadaşları varken, onları dinlemeyip, şeytanların ayartmasına kapılarak yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşan ahmak kimsenin durumuna mı düşelim?” De ki: “Allah'ın gösterdiği yol, en doğru yoldur. Bize Âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredildi.” (En'am/71)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın en önemli özelliği vaadlerde bulunmasıdır.

-İnsanları boş ümitlerle oyalar.

-Şeytanın amacı insanları aldatmak ve doğru yoldan çıkarmaktır.

-Şeytan insanları ayartmaya çalışır ki dünyada şaşkın şaşkın dolaşan ahmakların durumuna düşölsün.

Ey iman edenler! İçki, kumar, tapınmak ve putlara kurban kesmek için dikilen taşlar, fal ve şans okları şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz. (Maide/90)

Hiç şüpheş şeytan içki ve kumar yoluyla sizin aranızda ancak düşmanlık ve kin bırakmak, sizi Allah'ı zikretmekten ve namaz kılmaktan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz, değil mi? (Maide/91)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın işlerinden bazıları içki, kumar, tapınmak ve putlara kurban kesmek için taş dikmek, fal ve şans oklarıdır.

-Kurtuluş için bunlardan kaçınıp şeytana uyulmamalıdır.

-İçki ve kumarı kullanmak yoluyla şeytan insanlar arasında düşmanlık ve kin bırakmak ister.

-İçki ve kumar yoluyla insanları Allah'ı zikretmekten ve namazdan alıkoymaya çalışır.

İşte biz her peygamberin karşısında insan ve cin şeytanlarından oluşan bir düşman şebeke var etmişizdir. Bunlar, aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldayıp dururlar. Şayet Rabbin dileseydi böyle yapamazlardı. Bu bakımdan onları, uydurdukları yalanlarla başbaşa bırak! (En'am/112)

Şeytan hakkında;

-Cin şeytanlar vardır. Bunlar Peygamberlere karşı bir şebeke olarak çalışırlar.

-Aldatmak amacıyla yaldızlı ve süslü yalan sözlerle insanlara fısıldarlar. Bu Allah'ın izniyledir.

Allah'ın ismi anılmadan kesilen hayvanların etlerini yemeyin; çünkü bu, Allah'ın yolundan çıkmaktır. Muhakkak ki şeytanlar, kendileriyle işbirliği hâlindeki dostlarına sizinle mücâdele etsinler diye sürekli telkinde bulunurlar. Eğer onlara uyarsanız, o zaman siz de hiç şüpheş müşrik olursunuz. (En'am/121)

Şeytan hakkında;

-Şeytan kendisiyle işbirliği yapan yandaşlarına sürekli telkinde bulunur. Bu telkinler, inananlarla mücadele etmeleri hakkındadır.

-Bu telkinlere uyanlar müşrik olurlar.

Hiç değilse, bu zorluk ve musîbetler başlarına geldiğinde boyun büküp yalvarmaları gerekmez miydi! Fakat tam aksine kalpleri iyice katılaştı; şeytan da onlara yapmakta oldukları günahları süsleyip püsledi. (En'am/43)

Şeytan hakkında;

-Zorluklar karşılığında Allah'tan yardım istemeyenler kalpleri katılaştıkça, kendi günahlarını görmemeye başlar. Bunu yapan ise günahları süsleyip püsleyen şeytandır. Bu illüzyon şeytan tarafından oluşturulur.

Âyetlerimiz hakkında alaylı tavırlarla münâsebetsizliğe dalanları gördüğünde, onlar başka bir konuya geçinceye kadar kendilerinden uzak dur. Şayet şeytan sana bir an için unutturur da yanlarında kalacak olursan, hatırlar hatırlamaz derhal kalk ve o zâlimler gürûhuyla bir arada oturma! (En'am/68)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın bir özelliği de bir anlığına unutturmasıdır. Bizlere düşen hatırladığımız noktada yanlışa devam etmemektir.

Rasûlüm! Onlara şu kimsenin ibret verici haberini anlat: Biz ona âyetlerimizi vermiştik. Fakat o, gurura kapılarak, âyetlerimizden sıyrılıp çıktı. Böylece şeytan onu kandırıp peşine taktı. Sonunda yolunu yitirip azgın sapıklardan biri hâline geldi. (Araf/175)

Şeytan hakkında;

-Şeytan insanı kandırarak, insanın yolunu şaşırtmasına ve azgın sapıklar haline gelmesine neden olur.

Ey Âdem oğulları! Şeytan nasıl anne-babanızın üzerinden elbiselerini soyup edep yerlerini birbirlerine göstermiş ve onları cennetten çıkarmışsa, sakın aynı şekilde sizi de dünyada tâbi

tutulduğunuz imtihanlarda kaybetmenize sebep olarak benzer bir belânın içine atmasın! Çünkü şeytan ve soyu, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz, şeytanları iman etmeyenlere dost ve onların işbirlikçileri yaptık. (Araf/27)

Şeytan hakkında;

-Adem ve eşinin kıssası herkes için geçerlidir.

-Dünyadaki imtihanlar da benzer belalara sebep olabilir. Şeytan ve soyu insanları takip etmektedirler.

Şeytan ve soyu insanları görmekte, ancak insanlar onların yerini görememektedir. (Farklı boyut ve frekans)

-Şeytanlar, Allah'a iman etmeyenlerle dost ve işbirlikçidirler.

İki grup hâlinde: Bir grubu Allah doğru yola erdirmiştir. Diğer grubun ise, yanlış yolu seçmeleri yüzünden sapıklığa düşmesi kaçınılmaz bir gerçek olmuştur. Çünkü o sapıklığa düşenler, Allah'ı bırakıp şeytanları dost edindiler; yine de kendilerinin doğru yola olduklarını sanırlar. (Araf/30)

Allah'a yemin olsun ki, senden önceki ümmetlere de peygamberler gönderdik. Fakat şeytan onlara yaptıkları bâtil amelleri süslü gösterdi de gerçeği kabule yanaşmadılar. İşte geçmişte olduğu gibi bu gün de onların dostu şeytandır ve onlar için pek acıklı bir azap vardır. (Nahl/63)

“Ne var ki, onun ve kavminin Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Anlaşılan, şeytan onlara amellerini süslü göstermiş, onları yoldan saptırmış, bu yüzden doğru yolu bulamıyorlar.” (Neml/24)

Âd ve Semûd'u da helâk ettik. Onların başına nelerin geldiği, harap olmuş meskenlerinden size açıkça belli olmaktadır. Şeytan onlara amellerini süsleyip püsledi de, böylece onları doğru yolu tutmaktan alıkoydu. Halbuki onlar gerçeği görebilecek kadar zeki ve uyanık kimselerdi. (Ankebut/38)

Şeytan hakkında;

-Yanlış yolda olanlar kendilerini doğru yolda sanmakla beraber şeytanın dostu olurlar.

-Şeytan insanların amellerini yaptıkları işleri kendilerine süslü gösterir ve bu şekilde yoldan saptırır.

Eğer şeytandan gelen bir vesvese seni dürtecek olursa hemen Allah'a sığın. Çünkü O, hakkıyla işiten, kemâliyle bilendir. (Araf/200)

Eğer şeytandan gelen bir vesvese seni kötülüğe kışkırtacak olursa hemen Allah'a sığın! Çünkü O, evet O, her şeyi hakkıyla işiten, her şeyi hakkıyla bilendir. (Fussilet/36)

Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, içlerinde şeytandan gelen bir kışkırtı duyar duymaz, hemen Allah'ı hatırlayıp gerçeği görürler. (Araf/201)

Şeytanların kardeşlerine gelince, şeytanlar onları azgınlığa sürükler, bir daha da yakalarını bırakmazlar. (Araf/202)

Derken şeytan ona vesvese verip: "Ey Âdem! Ne dersin, sana ölümsüzlük ağacını ve asla yok olmayacak bir saltanatın yolunu göstereyim mi?" dedi. (Ta'ha/120)

Şeytan hakkında;

-Şeytan vesvese verir.

-Şeytanın vesvesesini hissedince derhal Allah'a sığınmalıdır.

-Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, bu vesveselere aldanmadan Allah'ı hatırlayıp gerçeği görür.

-Şeytana kardeş olanlar sürekli azgınlık içinde kalırlar.

-Şeytan insana ölümsüzlüğü ve sonsuz gücü vaad eder.

En kritik anda Allah, bütün endişelerinizi unutturacak bir emniyet sebebi olarak sizi hafif ve tatlı bir uykuya daldırıyordu. Sizi maddeten ve mânen temizlemek, şeytanın içinize attığı bütün kötü duyguları gidermek, kalplerinizi kuvvetlendirmek ve ayaklarınızın yere sağlam basmasını sağlamak için üzerinize gökten su indiriyordu. (Enfal/11)

Şeytan hakkında;

-Allah dilediklerine, şeytana karşı güç ve kuvvetini gökten indiricidir.

O zaman şeytan onlara amellerini süslü göstermiş ve: "Bugün insanlardan size gâlip gelebilecek hiçbir kimse yoktur; ben de elbette sizin yanınızdayım" demişti. Ama ne zaman ki iki ordu savaş düzeninde karşı karşıya geldi, o zaman şeytan iki topuğu üzere gerisin geri dönüp kaçmaya durdu ve: "Ben sizden tamâmen uzağım; çünkü ben sizin göremeyeceğiniz şeyleri görüyorum."

Hem ben Allah'tan korkarım da!" deyip sıvışiverdi. Allah, cezalandırması çok şiddetli olandır.(Enfal/48)

Münafıkların hâli ise tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan önce insana: "İnkâr et!" diye telkinde bulunur. İnsan inkâr edince de: "Ben senden uzağım, seninle bir alakam olamaz. Çünkü ben Âlemlerin Rabbi Allah'tan korkarım!" der ve sıvışır. (Haşr/16)

Şeytan hakkında;

-Şeytan insanlara yaptığı işleri hatalı bile olsa süslü ve güzel gösterebilir.

-Hileleri ve kandırmaları çoktur.

-İnsana inkar etmesi için telkinde bulunur.

-İnsanları kandırdıktan sonra Allah'tan korktuğunu iddia eder.

-Şeytana uyanları Allah şiddetle cezalandırır.

Annesiyle babasını tahtına oturttu. Hepsi birlikte onun önünde saygıyla eğildiler. Yûsuf dedi ki: "Babacığım, daha önce gördüğüm rüyânın tâbiri işte budur. Rabbim o rüyâyı gerçekleştirdi. Ayrıca şeytan benimle kardeşlerimin arasını bozduktan sonra, beni hapisten kurtararak ve sizi çölden buraya getirerek Rabbim bana büyük ihsânlarda bulundu. Doğrusu Rabbim, her ne dilerse onu pek güzel bir şekilde ve insanların göremeyeceği bir incelik içinde yerine getirir. Şüphesiz O, evet O, her şeyi hakkıyla bilen, her işi ve hükmü hikmetli ve sağlam olandır." (Yusuf/100)

Şeytan hakkında;

-Şeytan insanlar arasında nifak çıkarıp bozgunculuk yapar.

Yûsuf, o iki arkadaştan kurtulacağına inandığı kişiye: "Efendinin yanında benden söz et" dedi. Fakat şeytan ona, efendisinin yanında Yûsuf'tan söz etmeyi unutturdu. Bu yüzden Yûsuf birkaç yıl daha hapiste kaldı. (Yusuf/42)

Genç: "Şu işe bak! O kayanın yanında mola verdiğimiz sırada doğrusu ben balığın canlanıp suya atladığını sana söylemeyi unutmuşum. Onu sana hatırlatmamı bana unutturan da şeytandan başkası değildir. Balık şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitti" dedi. (Kehf/63)

Şeytan hakkında;

-Şeytan unutturucudur.

Hesaplar görülüp iş bitirilince şeytan şöyle der: “Allah size gerçekleşmesi kesin olan bir va’atte bulundu; ben de size öylesine va’atte bulundum fakat sözümde durmadım. Aslında benim size istediğimi yaptıracak bir gücüm de yoktu. Sadece ben sizi inkâra çağırdım, siz de bana uydunuz. Öyleyse beni kınamayın da kendinizi kınayın. Bugün, ne ben sizin feryadınıza yetişebilirim, ne de siz benim feryadıma yetişebilirsiniz. Dünyada iken beni Allah’a ortak tanımış olmanızı da reddediyorum. Elbette zâlimlere can yakıcı bir azap vardır.” (İbrahim/22)

Şeytan hakkında;

-Şeytan insan vaadde bulunur.

-Şeytan sözünde durmaz.,

-Şeytanın zorla yaptırım gücü yoktur.

-Şeytan insanı sadece inkara davet eder.

-Bu davete icap ettiren şeytan olmakla birlikte insanın iradesiyle bu inkarı kabul ettiği için kendisinin kınanmasını kabul etmez.

-Şeytan Allah'ın sistemini bilir ve azabını kabul eder.

Hem göğü taşlanan ve kovulan bütün şeytanlardan koruduk. (Hicr/17)

Ancak içlerinden, kulak hırsızlığıyla göğün sırlarından bir bilgi, bir haber kapmaya teşebbüs eden olursa, onu da hemen apaçık, yakıcı bir alev topu kovalar. (Hicr/18)

Biz yere en yakın olan göğü kandillerle süsledik. O kandilleri şeytanlara atılan birer mermi yaptık; onlara bir de alevli ateş azabı hazırladık. (Mülk/5)

Şeytan hakkında;

-Gök şeytanlardan korunmaktadır.

-Şeytanlar göğün sırlarına ulaşmak isterler.

-İzinsiz olarak göğün sırlarını dinlemek isterler.

-Buna teşebbüs edenlere karşı özel bir sistem mevcuttur. Bu ise yakıcı bir alev topudur.

“Ancak içlerinde ihlâsa erdirilmiş kulların müstesnâ! Onları azdırmaya gücüm yetmez.” (Hicr/40)

“Benim ihlâsa erdirilmiş o has kullarım ki, senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün yoktur. Senin nüfûzun ancak senin peşine takılan azgınlar üzerindedir.” (Hicr/42)

Gerçekte onun iman edenler ve yalnızca Rablerine güvenip dayananlar üzerinde zorlayıcı bir gücü yoktur. (Nahl/99)

Şeytanın zorlayıcı gücü, ancak onu dost edinenlerin ve onu Allah’a ortak koşanlar üzerindedir. (Nahl/100)

“Elbette benim ihlaslı kullarım üzerinde senin hiçbir hâkimiyetin ve zorlayıcı gücün yoktur. Onların koruyucusu ve işlerine vekîl olarak Rabbin yeter!” (İsra/65)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın gücü ve azdırması ihlaslı kullar için geçersizdir. Şeytanın gücü inanan müminlere etki etmez ve yetersizdir.

-Şeytan sadece kendine tabi olan dostlarına ve Allah'a ortak koşanlara etki edebilir.

Kur’an okuyacağın zaman kovulmuş şeytandan hemen Allah’a sığın! (Nahl/98)

De ki: “Rabbim! Şeytanların vesvese ve tahriklerinden sana sığınırım.” (Mü'minun/97)

Şeytan hakkında;

-Kuran okumadan önce şeytandan Allah'a sığınarak, eüzü besmele çekilmelidir.

-Bu sığınmanın sözle nasıl ifade edileceği Kuran'da açıkça yazılmıştır.

Çünkü saçıp savuranlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür. (İsra/27)

Şeytan hakkında;

-Rabbine karşı çok nankördür.

“Onlardan gücünün yettiği kimseleri o kandırıcı sesinle yerinden oynat, baştan çıkar; süvâri ve yaya birliklerini toplayıp üzerlerine yürü; mallarına ve çocuklarına ortak ol ve onlara bol bol vaatlerde bulun.” Gerçek şu ki, şeytanın onlara verdiği sözler aldatmacadan başka bir şey değildir. (İsra/64)

Şeytan hakkında;

-Aldatmaca sözleri çoktur ve zihin karışıklığı yaratır.

Bir zamanlar meleklerle: “Âdem’e secde edin!” diye emretmiştik de hepsi secdeye kapanmış, fakat İblîs secde etmemişti. O cinlerdendi ve bu yüzden Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Böyle iken siz, beni bırakıp da, size düşman oldukları halde onu ve soyunu mu dost ediniyorsunuz? Zâlimler için bu ne kötü bir değiştirmedir! (Kehf/50)

Şeytan hakkında;

-İblis cinlerdendir.

-İblis ve soyu insana düşman olup, onlarla dost olunamaz. Ancak Allah'a dost olunabilir.

Ben İblîs'i ve soyunu, ne göklerin ve yerin yaratılışına ne de bizzat kendi yaratılışlarına şâhit tuttum. Ayrıca insanları doğru yoldan saptıranları ben kendime yardımcı da edinmiş değilim! (Kehf/51)

Şeytan hakkında;

-İblis ve soyu yaratılış hakikatine yabancıdır. (Göklerin, yerin ve kendi yaratılışlarına şahit tutulmamışlardır.) İnsan ise şahittir.

-Allah insanları doğru yoldan saptıranı yardımcı kabul etmemektedir.

Görmedin mi, biz şeytanları kâfirlerin üzerine musallat ettik; onları durmadan günaha tahrik ediyor, kaynatıyor, oynatıp kıvrandırıyorlar. (Meryem/83)

Şeytan hakkında;

-Şeytanlar kafirlere musallat edilmişlerdir.

-Şeytanlar kafirleri sürekli günaha çağırır.

“Babacığım! Sakın şeytana tapma! Çünkü şeytan Rahmân’a âsi olmuştur.” (Meryem/44)

“Babacığım! Doğrusu ben, bu gidişle o Rahmân’dan sana bir cezanın gelip dokunmasından ve neticede şeytana tam bir dost olmandan korkuyorum.” (Meryem/45)

Şeytan hakkında;

-Şeytan Rahman'a isyan etmiştir.

Rabbine yemin olsun ki, onları da, peşlerinden gittikleri insan ve cin şeytanlarını da diriltilip huzurumuzda toplayacak, sonra da hepsini cehennemin etrafında topluluklar halinde diz çökertip yığacağız. (Meryem/68)

Ardından her topluluktan, Rahmân’a karşı isyanda en fazla direten ve en ileri gidenleri çekip ayıracağız. (Meryem/69)

Şeytan hakkında;

-Cin şeytanları diriltilip huzurda toplanacak ve cehennemin etrafında topluluklar halinde diz çökertilip yığılacaklardır. İsyanda en fazla direten ve en ileri gidenler ayrılacaklardır.

Şeytanlar ve cinlerden bazıları da onun için dalgıçlık edip denizaltındaki cevherleri çıkarıyor ve daha başka işler de yapıyorlardı. Onları zaptedip gözetim altında tutan da bizdik. (Enbiya/82)

Binalar kuran, dalgıçlık yapan şeytanları da emrine boyun eğdirdik. (Sad/37)

Şeytan hakkında;

-Şeytanlar ve bazı cinler kendilerine verilen iş, görev ve emirleri yerine getirebilir.

İnsanlardan öylesi var ki, hiçbir gerçek bilgiye dayanmaksızın Allah hakkında tartışır durur ve işi gücü bozgunculuk olan her azgın şeytanın ardına düşer. (Hac/3)

Şeytan hakkında;

-Allah hakkında asılsız bilgiler, tartışmalar ve bozgunculuk şeytanın yolundan gitmek

anlamındadır.

Oysa şeytan hakkında şu hüküm yazılmıştır: “Kim onu dost edinip kendisini onun yönlendirmesine bırakırsa, hiç şüphesiz o böylelerini yoldan saptırır ve doğruca alevli ateşin azabına sürükler. (Hac/4)

Şeytan hakkında;

-Kişi şeytanı dost edinip, iradesini şeytana teslim etmemelidir. Sonuç ; alevli ateşin azabıdır.

Rasûlüm! Biz, senden önce hiçbir rasûl, hiçbir nebî göndermedik ki, o bir temennîde bulunduğunda, şeytan onun dileğine ille de beşerî arzular karıştırmaya kalkışmasın. Ne var ki Allah, şeytanın karıştıracığı şeyi iptal eder. Sonra Allah, kendi âyetlerini lafız ve mâna olarak onun kalbine sapasağlam yerleştirir. Allah, hakkıyla bilendir, her işi ve hükmü hikmetli ve sağlam olandır. (Hac/52)

Allah’ın böyle bir şeye fırsat vermesi, şeytanın attığı o vesveseyi kalplerinde bir hastalık bulunanlar ve kalpleri iyice katılaştırmış kimseler hakkında bir imtihan vesilesi yapmak içindir. Doğrusu zâlimler, gerçeğe karşı pek derin bir muhâlefet ve düşmanlık içindedirler. (Hac/53)

Şeytan hakkında;

-Şeytan; rasul ve nebilerin isteklerine, onların beşeri arzuları karıştırmak istemiştir. Ancak Allah şeytanın karıştıracığı şeyi iptal ederek, doğru manayı onların kalplerine sapasağlam yerleştirmiştir.

-Bu durum kalplerinde hastalık olan ve kalpleri katılaştıranlar için Allah'ın bir imtihanıdır.

Ey iman edenler! Şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, bilin ki o, ısrarla hayâsızlığı, çirkin ve kötü işleri yapmayı emreder. Eğer üzerinizde Allah’ın lutfu ve merhameti olmasaydı, sizden hiç kimse ebediyen temize çıkamazdı. Ancak Allah dilediği kullarını temize çıkarır. Allah her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla bilendir.

Şeytan hakkında;

-Şeytan ısrarla hayasızlığı, çirkin ve kötü işler yapmayı emreder.

-Allah lütfu ve keremiyle dilediği kulunu temize çıkarır.

“Vallahi, ikaz ve öğütlerle dolu olan Kur’an tam da bana ulaşmışken, beni onu anlayıp gereğini yapmaktan o uzaklaştırdı.” Şeytan insanı işte böyle uçuruma sürükler, işte böyle yapayalnız yüzüstü bırakır. (Furkan/29)

Kim Rahmân’ı hatırlından çıkarıp öğüt ve uyarılarla dolu Kur’an’ı görmezlikten gelirse, biz ona bir şeytan sardırırız da, artık o şeytan onun ayrılmaz yoldaşı olur. (Zuhruf/36)

Bu şeytanlar onları Allah’a giden yoldan çıkarırlar; onlar ise hâlâ kendilerini doğru yolun üzerinde sanırlar. (Zuhruf/37)

Sonunda hesap vermek üzere huzurumuza geldiklerinde ise o yoldaşına: “Keşke seninle aramız doğu ile batı arası kadar uzak olsaydı. Sen meğer ne kötü arkadaşmışsın!” diyecek. (Zuhruf/38)

Bu temennî ve pişmanlığınız bugün size hiçbir fayda vermeyecektir. Çünkü dünyada iken birlikte zulmettiniz. Şimdi de azabı birlikte çekeceksiniz! (Zuhruf/39)

Şeytan hakkında;

-Şeytan Kuranın gereklerini ve öğütlerini yapmaktan insanı uzaklaştırmaya çalışır.

-Şeytan insanı uçuruma sürükler.

-İnsanı yapayalnız yüzüstü bırakır.

-Kurani dikkate almayanlara şeytan musallat edilir ve onun ayrılmaz yoldaşı olurlar. Kendilerini de doğru yolda sanırlar. Hesap günü gerçeği farkına varırlar.

Buna rağmen onlar Allah’ı bırakıp kendilerine hiçbir fayda ve zarar veremeyen putlara tapıyorlar. Zâten kâfir, Rabbine karşı hep şeytana arka çıkmaktadır. (Furkan/55)

Şeytan hakkında;

-Kafir olanlar (gerçeği örtenler) şeytana destek verirler.

Bu Kur’an, Allah’ın rahmetinden ebediyen kovulmuş bir şeytanın sözü hiç değildir. (Tekvir/25)

Bu Kur’an’ı şeytanlar indirmemiştir. (Şuara/210)

Şeytanların kimin üzerine indiğini size haber vereyim mi? (Şuara/221)

Onlar yalan ve iftirâya düşkün, çok günahkâr kimselerin üzerine inerler. (Şuara/222)

Böyleleri zâten hep şeytanların aldatıcı vesveselerine kulak verirler. Onların çoğu başkalarına da yalan söylerler. (Şuara/223)

Şeytan hakkında;

-Kuran üzerinde şeytanların bir insiyatifi asla yoktur. Onu indirmemişlerdir. Kuran şeytanın sözü değildir.

-Şeytanlar ancak yalana iftiraya düşkün günahkarlar üzerine inerler, onlar üzerinde tesirlerini gösterebilirler.

-Bu insanlar vesveselere kulak verirler ve aynı zamanda yalancıdırlar.

Bir gün Mûsâ, halkın ortalıkta bulunmadığı bir sırada şehre girdi. Orada iki adamın birbiriyle kavga ettiğini gördü. Bunlardan biri kendi kavminden, öbürü ise düşman tarafından idi. Kendi kavminden olan kişi, düşmanına karşı ondan yardım istedi. Mûsâ da ötekine bir yumruk attı, adamın ölümüne sebep oldu. Arkasından da: “Bu, şeytan işidir. Gerçekten o, insanları doğru yoldan saptıran apaçık bir düşmandır” dedi. (Kasas/15)

Şeytan hakkında;

-Şeytan insanları doğru yoldan saptıran apaçık bir düşmandır.

Ey insanlar! Şüphesiz Allah’ın va’di gerçektir. Öyleyse sakın dünya hayatı sizi aldatmasın! O çok hilekâr şeytan da, sizi Allah’ın rahmeti ve affına güvendirerek kandırmasın! (Fatır/5)

Doğrusu şeytan size düşmandır, siz de onu düşman belleyin. O, kendi taraftarlarını cehennemde yoldaşları olsunlar diye Allah’a isyâna çağırır. (Fatır/6)

Şeytan hakkında;

-Şeytan hilekardır ve Allah'ım rahmet ve affına güvendirerek kandırır.

-Şeytan insan düşmandır. İnsan da onu düşman bilmelidir.

-Cehennemde kendine yoldaş olsunlar diye şeytan insanı isyana çağırır.

Meyveleri, şeytanların başları gibi korkunç ve tiksindiricidir. (Saffat/65)

Şeytan hakkında;

-Şeytanların başları korkunç ve tiksindiricidir.

Şüphesiz biz yere en yakın göğü muhteşem güzelliklerle, parlak birer inci demeti gibi ışıldayan yıldızlarla süsledik. (Saffat/6)

O göğü her türlü azgın ve isyânkâr şeytana karşı koruduk. (Saffat/7)

Bu sebeptendir ki onlar yükselip yüce melekler meclisini dinleyemezler. Her ne zaman dinlemeye kalkışsalar, her taraftan alevli yıldızlarla taşlanırlar. (Saffat/8)

Son derece alçaltılmış, onurları kırılmış bir halde oradan kovulup atılırlar. Hem onlar için devamlı bir azap vardır. (Saffat/9)

Ancak kulak hırsızlığıyla meleklerin konuşmalarından bir şey kapan olursa, onu da derhal yakıcı ve delip geçici bir ışın kovalayıp yok eder (Saffat/10)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın zarar veremeyeceği ve ona karşı korunaklı alan; ışıldayan yıldızlarla süslü en yakın gökyüzüdür.

-Bu alanın korunması alevli yıldızlardır (ateş topları). Bunlarla taşlanırlar. (Kabede şeytan taşlama ritüeli)

-Bu korumanın amacı yüce melekler meclisindeki konsey görüşmelerinin dinlenmesinin önlenmesidir. Şeytanlar oradan kovulup atılırlar. Azaba uğrarlar. Veya yok edilirler.

Rasûlüm! Kulumuz Eyyûb'u da hatırla. Hani o Rabbine: "Şeytan bana hastalığım sebebiyle yorgunluk, bitkinlik ve acı vermektedir" diye serzenişte bulundu. (Sad/41)

Şeytan hakkında;

-Şeytan hastalık aracılığıyla yorgunluk, bitkinlik ve acı verebilir.

Doğru yol kendilerine iyice belli olduktan sonra gerisin geri dönenler yok mu, şeytan onları

fitlemiş ve onları uzun emellerin peşine düşürmüştür. (Muhammed/25)

Şeytan hakkında;

-Doğru yolda olanların da bir süre sonra şeytan tarafından etkilenecek uzun emeller peşine düşme riski her zaman olabilir.

Meşrû olmayan gizli toplantılar ve konuşmalar, mü'minleri üzmemek için şeytan tarafından telkin edilen davranışlardır. Oysa şeytan, Allah'ın izni olmadıkça mü'minlere hiçbir zarar veremez. Bu bakımdan mü'minler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar. (Mücadele/10)

Şeytan hakkında;

-Allah'ın izni olmadan şeytan, müminlere zarar veremez. Bu nedenle sadece Allah'a güvenip dayanmak gerekir.

Şeytan onları avucunun içine almış ve onlara Allah'ı anmayı unutturmuştur. Onlar şeytanın taraftarlarıdır. Şunu bilin ki, şeytanın taraftarları, en büyük zarara uğrayanların tâ kendileridir! (Mücadele/19)

Şeytan hakkında;

-Şeytan insanı etki altına alıp Allah'ı anmayı unutturur.

HADİSLERDE ŞEYTAN

Hiz. Enes'ten (r.a.) nakledildiğine göre Allah Resûlü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Şeytan, kanın dolaştığı gibi insanın içinde dolaşır.” (Müslim, Selâm, 23: Buhârî, Bed'ü'l-halk, 11)

Şeytan hakkında;

-Allah, şeytanın insana tesir edebilmesine dönük bir sistem için şeytana izin vermiş, buna karşılık da şeytandan korunmak için gereken yol ve yöntemleri de Kuran ile insana bildirmiştir.

Ebû Saîd el-Hudrî'nin (r.a.) işittiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“İblis, Rabbine ‘Senin izzetin ve celâlin üzerine yemin ederim ki ruhları (bedenlerinde) olduğu sürece âdemoğullarını saptırmaya devam edeceğim.’ demiş, Allah da ‘İzzetim ve celâlim hakkı için, onlar af diledikleri sürece ben de onları bağışlayacağım.’ karşılığını vermiştir.” (İbn Hanbel, III, 29)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın asli görevi ve yaratılış gayesi insanoğlunu saptırmaktır. İnsanın bu noktada yapması gereken ise gaflete girdiği durumlarda af dilemesidir. Af dilediği taktirde Allah'ın merhameti gereği bağışlanmaları söz konusudur.

Abdullah b. Mes'ûd'dan (r.a.) nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Âdemoğluna şeytan da melek de yaklaşır. Şeytanın yaklaşması, kötülüğe yönlendirmek ve hakkı yalanlatmak şeklindedir. Meleğin yaklaşması ise iyiliğe yönlendirmek ve hakkı doğrulatmak şeklindedir. Kim böyle (meleğin telkinini) hissederse bunun Allah'tan olduğunu bilsin ve Allah'a hamdetsin. Kim de diğerini (şeytanın vesvesesini) hissederse, taşlanmış ve kovulmuş şeytandan Allah'a sığınsın.” (Tirmizî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2)

Şeytan hakkında;

-Şeytanın insana yaklaşması gibi melekler de insana yaklaşır. İnsanın görevi bu yaklaşmanın kaynağını anlamaya çalışmak ve gereken tedbiri almaktır. Şeytandan tesiri veya telkini aldığını anladığı anda Allah'a sığınmakla mükelleftir.

Sebre b. Ebû Fâkih'in (r.a.) işittiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Şeytan, her fırsatta âdemoğlunun karşısına çıkar. İslâm'a giden yolda da önüne çıkar ve ‘Sen şimdi Müslüman olup dinini, babanın ve atalarının dinini terk mi edeceksin?’ der. O kişi şeytanı dinlemez ve Müslüman olur...” (Nesâî, Cihâd, 19)

Şeytan hakkında;

-Şeytan her fırsatı değerlendirir.

Ebû Hüreyre'den (r.a.) nakledildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Mümin, tıpkı sizden birinin yolculukta devesini yorduğu gibi, şeytanlarını yorar (zayıf düşürür).”
(İbn Hanbel, II, 380)

Şeytan hakkında;

-Müminin yapacağı Allah yolundaki tüm çalışmalar, fiiller ve ibadetler şeytanı zayıflatır, gücünü azaltır.

Abdullah bin Mesut (r.a.) der ki: Resûlullah şöyle buyurdu:

“Muhakkak ki şeytanın ve meleğin insanoğlunun kalbi üzerinde yönlendirici tesiri vardır. Şeytanın tesiri kötülüğe sevketmeye ve hakkı yalanlamaya, meleğin tesiri ise hayra doğru ve hakkı tasdik etmeye yöneliktir. Meleğe âit hayra yönelik tesiri gönlünde hisseden kimse bunu Allah'tan bilsin ve Allah'a hamd etsin. Kendisini kötülük tarafına çekmeye çalışan bir tesir hisseden kimse de kovulmuş şeytanın şerrinden Cenâb-ı Hakk'a sığınsın.”

Sonra Resûlullah şu âyet-i kerimeyi okudu: “Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size çirkinlikleri telkin eder.” (Bakara 2/268) (Tirmizî, Tefsîr, 2/2988)

Şeytan hakkında;

-Meleki tesiri anlayan insan Allah'a şükretmeli, şeytani tesiri anlayan ise Allah'a sığınmalıdır.

Ebû Hüreyre'den (r.a.) rivâyet edildiğine göre Nebiyy-i Ekrem şöyle buyurmuştur:

“Namaz için ezan okunduğu zaman, şeytan arkasını dönüp ezanı duymayacağı yere kadar yellenerek kaçır. Ezan bitince geri gelir. Namaz için kâmet getirilince tekrar arkasını dönüp kaçır. Kâmet bittiğinde yine gelir ve kişi ile nefsi arasına sokulup ona: «Filân şeyi hatırla, filân şeyi hatırla!» diyerek, daha önce aklına gelmeyen şeyleri hatırlatır. Neticede kişi kaç rekât kıldığını bilemez olur.” (Müslim, Salât, 19. Ayrıca bkz. Buhârî, Ezân, 4; Amel fi's-salât, 18; Sehv, 6; Bed'ü'l-Halk, 11; Ebû Dâvûd, Salât, 31; Nesâî, Ezân, 20, 30)

Şeytan hakkında;

-Ezan ve namaz şeytanın rahatsız olduğu ibadetlerdendir. Ancak şeytanın ısrarcılığı ve kararlılığı namaz esnasında da devam eder, kaçtığı gibi geri gelerek zihinde karmaşaya sebep olur ve namazın sağlığını etkilemeye çalışır.

Huzeyfe (r.a.) der ki:

Resûlullah ile birlikte yemek yiyeceğimiz zaman, o, yemeğe başlayıp elini dokundurmadan biz elimizi yemeğe sürmezdik. Yine bir gün onunla birlikte yemek yiyecektik. Derken küçük bir kız çocuğu geldi. Sanki biri onu arkasından itiyormuş gibiydi. Hemen elini yemeğe uzattı; fakat Resûlullah elini tuttu. Daha sonra bir bedevî geldi; o da arkasından itiliyormuş gibiydi. Allah Resûlü onun da elini tuttu ve sonra şöyle buyurdu:

“Şeytan Allah’ın ismi zikredilmeden (besmele çekilmeden) başlanan bir yemeğe katılmayı pek arzu eder. O, şu yemeğe katılmak için bu kızcağızı getirdi. Fakat ben elini tuttum. Sonra bu bedevî sayesinde yemeğe katılmak için onu alıp getirdi; onun da elini tuttum. Nefsime kudretiyle elinde bulunduran Allah’a yemin ederim ki, şeytanın eli, onların eliyle birlikte avucumdaydı.” (Müslim, Eşribe 102. Ayrıca bkz. Ebû Dâvûd, Et’ime, 15/3766; Ahmed, V, 382, 397; Hâkim, IV, 121/7088)

Şeytan hakkında;

-Her işe besmele ile başlamak şeytan ile mücadelede olmazsa olmazlardandır.

ŞEYTANDAN KORUNMAK ve HİLELERİNİ ANLAMAK

Kalbe gelen düşünce ve fikirleri doğru şekilde ayırt ederek emir ve yasaklara uymak, Allah’a sığınmak ve şeytanla mücadele etmek mümkündür. Bunun için şu adımları takip etmek gereklidir:

-Şeytanın tüm hilelerini öğrenmek ve idrak etmek,

-Şeytanın çağrılarını kulak asmamak ve kalbi onunla bağlantılı olmaktan korumak,

-Allah’ın zikrine devam ederek, kalbi zikirle meşgul etmek.

Şeytanın hilelerini anlamak, kalbe gelen düşüncelerin kısımlarını bilmekle mümkündür. Bu düşünceler üç ana kısma ayrılır:

1. Hatır: Hatır, Allah’ın kulun kalbine ve nefsine başlangıçta yerleştirdiği düşüncelerdir. Bu düşünceler, nefsin tabiatına uygun şekilde ortaya çıkar. İyilik ve kötülük (takva ve fücür) nefse

bildirilen bu hatırlardır.

2. Vesvese: Vesvese, şeytanın davet ve telkinlerinden sonra nefse yansıyan olumsuz düşüncelerdir. Vesveseler insanı hayırlı amellerden alıkoymaya çalışır.

3. İlham: İlham, Allah'ın kulunu hayırlı ve salih amellere yönlendirmek için verdiği düşüncelerdir. İlhamlar, doğru değerlendirildiğinde kişiyi iyiliğe sevk eder.

Kalbe gelen düşünceler iki ana gruba ayrılabilir:

Hayır Düşünceleri: İlham ve ikram niteliğindedir; kişiyi iyiye yönlendirir.

Şer Düşünceleri: Vesvese kaynaklıdır ve yalnızca bir imtihan vesilesidir.

Şeytandan Korunma Yolları:

-Şeytanın davetlerini, teklif ve telkinlerini dikkate almamak,

-Kalbi sürekli Allah ile meşgul tutmak,

-Allah'ın zikrine devam ederek kalbi beslemek.

Unutulmamalıdır ki, şeytan Allah'ın zikrinden kaçır ve zikirle meşgul olan bir kalbe yaklaşamaz.

Kalbe Gelen Düşünceler ve Şeytanın Hileleri:

Kalbe gelen düşünceler, kaynaklarına göre hayır veya şer niteliği taşır. Eğer bir düşünce ilham veya Allah'ın bir ikramı ise, hayırdır.

Şer düşünceler ise bir imtihan vesilesidir ve dikkatli analiz edilmesi gerekir. Şeytan tarafından gönderilen düşünceler ise tamamen şer içerir.

Eğer bir düşünce nefsin heva ve arzularından kaynaklanıyor, nefsi emmare sıfatlarına yönlendiriyorsa, bu da şerdir.

Bazı düşünceler başlangıçta hayır gibi görünse de, derinlemesine analiz edildiğinde altında bir şer barındırabilir. Bu ayrımı yapabilmek için şeytanın hile ve aldatmalarını bilmek gerekir.

Şeytanın Taat ve İbadetlerdeki Hile ve Aldatmaları:

Şeytanın, insanı ibadet ve taatten uzaklaştırmak için kullandığı yöntemler şunlardır:

- Taatlardan Men Etme: Kişiyi ibadet ve salih amellerden uzaklaştırır.
- Oyalama ve İhmal Ettirme: Kişiyi oyalayarak ibadetleri geciktirmesine neden olur.
- Acele Ettirme: Amelleri dikkatsiz ve aceleye getirerek, verimliliğini düşürür.
- Mürâi ve Riyakar Olmaya Teşvik: Gösteriş ve riya ile ibadetin ruhunu bozar.
- Nefsi Gurur ve Kibre Sevk Etme: İbadetleri bir üstünlük vesilesi gibi göstererek kişiyi gurura kaptırır.

Şeytanın İleri Seviye Hileleri:

Eğer bir kul Allah'ın yardımıyla bu hilelerden kurtulur ve amellerini ihlasla tamamlar ise, şeytan daha ince yöntemlere başvurur:

İctihadı Teşvik:

“Allah sana bu nimeti verecektir. Sen üstün dereceye ulaştın,” diyerek kişiyi kibir ve riyakarlığa sevk etmeye çalışır.

Kul bu durumda Allah'ın ilmiyle yetinmeli ve yaptıklarının ancak Allah'ın lütfuyla olduğunu idrak etmelidir. Bu bilinçle şeytanın tuzağından kurtulur.

Amellere İhtiyaç Olmadığını Fısıldama:

Şeytan kula, “Senin bu amele ihtiyacın yok. Eğer said (mutlu) bir kimse olarak yaratıldıysan, amelleri terk etmen zarar vermez. Şayet şaki (bedbaht) biri olarak yaratıldıysan, amellerin sana fayda sağlamaz,” diye vesvese verir.

Ancak kul, Allah'a sığınarak şöyle der:

“Ben bir kulum ve kula yaraşan, Efendisi'nin emir ve yasaklarına uymaktır. Efendim ise dilediğini yapar.”

Bu teslimiyetle kul, Allah'ın tevfiğiyle şeytanın vesveselerinden kurtulur.

Şeytandan Kurtulmanın Yolu:

Şeytandan kurtulmanın yolu, ilimle amel etmek ve tam bir teslimiyet içinde Allah’a yönelmektir.

NEFSE GELEN DÜŞÜNCE VE FİKİRLERİ AYIRMAK (HAYIRLI VE ŞER DÜŞÜNCEYİ AYIRMA YÖNTEMLERİ)

Hayırlı ve şer düşünceleri ayırmak için şu yöntemler kullanılabilir:

1. Düşünceyi Kıyaslama

Kur’an ve Sünnet ile Kıyas:

Eğer düşünce Kur’an ve Sünnet’e uygunsa hayırdır. Uygun değilse, hatta şüpheli veya ruhsatlı görünse bile şerdir.

Salihlerin Tutumuna Göre Kıyas:

Düşünceyi salih kimselerin yaşam tarzıyla karşılaştır. Onlar tarafından benimsendiğinde hayırdır; benimsenmiyorsa şerdir.

Nefse Göstererek Kıyas:

Eğer nefis, bu düşünceye Allah korkusuyla değil de doğal bir nefretle karşılık veriyorsa, düşünce hayırdır.

Nefis, bu düşünceye Allah’a yönelerek değil de doğal bir istekle meylederse, düşünce şerdir.

2. Düşüncenin Kaynağını Ayırt Etme (Şeytan, Nefis veya Allah’tan mı?)

Kararlılık:

Gelen düşünce sabit ve istikrarlıysa Allah’tan ya da nefistendir.

Eğer düşünce kararsız ve değişkense şeytandandır.

Günah Sonrası Gelen Düşünceler:

Günah sonrası gelen bir düşünce, eğer kişinin Allah’a yönelmesini sağlıyorsa bu düşünce

Allah'tandır.

Eğer günahın ardından gelen düşünce, kişiyi daha çok şerre sevk ediyorsa şeytandandır.

Allah'ın Zikri Sonucu Gelen Düşünceler:

Zikir sırasında ve sonrasında oluşan düşünce, eğer sürekli ve sabitse nefisten gelir.

Eğer bu düşünce zamanla azalıp kayboluyorsa, şeytandandır.

3. Hayırlı Düşüncenin Allah'tan mı Yoksa Meleklerden mi Olduğunu Anlama

Sabitlik ve Kararlılık:

Gelen düşünce sabit ve kararlıysa Allah'tandır. Eğer mütereddit ve tereddütlü bir hal gösteriyorsa meleklerdendir.

İçtihat ve Taat Sonrası Gelen Düşünceler:

Eğer düşünce, bir içtihat veya ibadet sonrası ortaya çıkıyorsa Allah'tandır.

İçtihatla ilgisi olmayan, daha genel bir durum içeriyorsa meleklerdendir.

Batını ve Zahiri Amellerle İlişkisi:

Dini asıllara ve batını amellere dair düşünceler Allah'tandır.

Zahiri meselelere ve fúruat (ayrıntılar) ile ilgili düşünceler genelde meleklerden gelir.

4. Şeytanın Hileyle Şerre Yönelttiği Hayır Görünümlü Düşünceler

Kalbe gelen düşüncenin şeytandan mı olduğunu anlamak için şu durumlara dikkat edilmelidir:

Eğer bu düşünce ile Allah korkusu yerine neşeli bir haldeysen,

Sabırlı değil de aceleciysen,

Korkulu ve endişeli değil de aşırı emin bir hal içindeysen,

Sonuçlara karşı basiretli değil de gaflet içindeysen,

bu düşünce şeytandandır.

Eğer bu durumlar sende yoksa, düşünce Allah'tan ya da meleklerdendir.

MUDİLL İSMİ VE İNSANIN İMTİHANI

Resulü Kibriya Hadi isminin suretidir. Şeytan ismi Mudill isminin suretidir. Mudil, Esmâü'l-Hüsna'dan olmayan, Allah'a ait isimler arasında yer almaz. Bu isim, diğer ilahi isimlerin “gerçek hüviyetleriyle” zuhurunu bozarak, günahın temeline yol açar. Esmâü'l-Hüsna, ilahi fiillerin ortaya çıkmasında meleki kuvvetler olarak etkiliyken, Mudil esması düşünce, niyet, ihlas ve sabrı bozarak amelin fesadına yol açar. Düşüncede iblis, fiilde şeytan olarak nitelendirilen Mudil, insanı vesvese, vehim ve hayal ile yanıltır. İlahi isimlerin tecellerini karıştırıp, şaşırtıcı ve karmaşık bir hale getirerek gerçek kulluğa engel olur.

Mudil'in anlamı, şaşırtmak, güç ve karmaşık hale getirmektir. Telbis (hakikati örterek yanıltmak) yöntemiyle ilahi isimlerin hükümlerine müdahale eder, kişiyi aldatır ve şirke sürükler. Bu durum, insanın nefsiyle mücadele etmesini, Rabbine yönelerek doğru yolu bulmasını gerektirir. Mudil'in etkisi, Allah'ın imtihan sırrının bir parçasıdır. Bu etki, Kur'an ve Sünnet-i Muhammedî'ye uyarak aşılabılır. Kur'an ve Peygamber Efendimiz (sav), Hadi isminin tecellileridir ve Mudil'in etkisi bu yolla engellenir. Şeytanın vesveselerine karşı Allah'a sığınmak, ihlaslı niyet ve amel ile kişinin bu etkiden korunmasını sağlar.

Allah, Adem'e tüm esmaları öğretmiş ve bu isimlerin tecellileriyle insanı yaratmıştır. İnsan, bu esmaların gerçek hüviyetleriyle zuhuru aracılık etmekle yükümlüdür. Mudil'in etkisiyle Hakk ve batıl karıştırıldığında, kişinin nefsi hevasına uyarak ilahi gerçeklerden sapar. Bu sapma, kişinin başka ilahlar edinmesine yol açar ve tevhid anlayışını bozar. Örnek olarak, Habir esması üzerinden yanıltıcı haberlerle yapılan algı yönetimi, ilahi isimlerin gerçek tecellilerine Mudil'in karışmasına yol açar. Adl (adalet) esmasının bozulması da sahte deliller, yalancı şahitlik ve hilelerle ortaya çıkar. İlahi hukukun emir ve yasakları, Mudil'in etkisini engellemek için verilmiştir.

İnsan, Esmâü'l-Hüsna'yı gerçek hüviyetiyle tatbik ettiğinde “Allah'ın halifesi”; Mudil'in etkisine kapıldığında ise “şeytanın yardımcısı” olur. Bu nedenle Kur'an ve Sünnet'e uymak, peygamber ahlakıyla ahlaklanmak, Esmâü'l-Hüsna'yı korumak için zorunludur. İlim farz kılınmış ve nefsin tezkiyesi emredilmiştir. Tezkiye, nefsi Mudil'in etkisinden koruyarak Kuddüs esmasının zuhuru için bir araçtır. Kur'an'da, Mudil'in etkilerinden korunmak ve şeytanın hilelerinden sakınmak için

ilk bölümde belirttiğimiz pek çok ayet bulunmaktadır.

“Şeytanın hileli düzeni pek zayıftır.” (Nisa/76)

“Şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o size apaçık düşmandır.” (Bakara/168)

“Hepsini azdıracam ancak içlerinde ihlaslı kulların müstesna.” (Hicr/40)

Bu ayetler, insanın Mudil’in vesveselerinden korunarak Rabbine yönelmesi gerektiğini vurgular. Mudil, ihlaslı bir kulluğa vesile olabilir; çünkü bu mücadele, Allah’ın hakikatine daha derin bir idrak sağlar. Mudil esması, insanı Allah’a daha yakın bir şekilde yöneltebilecek bir imtihan vesilesidir. Ancak bu isimden korunmak, Kur’an ve Sünnet’e bağlılık, ihlaslı niyet ve nefsin tezkiyesiyle mümkündür. Mudil’in karıştırıcı etkisinden sakınarak, her şeyin “gerçek hüviyetiyle” zuhura çıkmasını sağlamak, insanın kulluk görevidir.

HER GÜN OKUNMASI GEREKEN AYET VE ZİKİRLER

- Besmele

- 7 kez Fatiha (Elhamdulillâhi rabbil’âlemin, Errahmânir’rahim, Mâli ki yevmiddin, İyyâke na’budu Ve iyyâke neste’in, İhdinessirâtal mustakîm, Sirâtallezine en’amte aleyhim Ğayrilmağdûbi aleyhim ve leddâllîn.)

<https://www.namazzamani.net/turkce/fatiha-suresi.htm>

- 7 kez Kafirun (Kul yâ eyyuhe’l-kâfirûn. Lâ a’budu mâ ta’budûn. Ve lâ en tum âbidûne mâ a’bud. Velâ ene âbidun mâ abedtum. Velâ entum âbidûne mâ a’bud. Lekum dînukum veliye dîn.)

<https://www.namazzamani.net/turkce/kafirun-suresi.htm>

- 7 kez İhlas (Kul hüvellâhü ehad, Allâhüssamed, Lem yelid ve lem yûled, Ve lem yekün lehû küfüven ehad.)

<https://www.namazzamani.net/turkce/ihlas-suresi.htm>

- 7 kez Felak (Kul e’ûzü birabbil felak. Min şerri mâ halak. Ve min şerri ğasıkın izâ vekab. Ve min şerrinneffâsâti fil’ukad . Ve min şerri hâsidin izâ hased)

<https://www.namazzamani.net/turkce/felak-suresi.htm>

- 7 kez Nas (Kul e'üzü birabbinnâs. Melikinnâs. İlâhinnâs. Min şerrilvesvâsilhannâs. Ellezî yûvesvisü fî sudûrinnâsi. Minelcinneti vennâs.)

<https://www.namazzamani.net/turkce/nas-suresi.htm>

- Ayetel Kürsi

(Allahü lâ ilâhe illâ hüvel hayyül kayyûm, Lâ te'huzühû sinetün ve lâ nevm. Lehû mâ fis-semâvâtî vemâ fil ard. Menzellezî yeşfeu indehû illâ biiznihi, ya'lemü mâ beyne eydîhim, vemâ halfehüm, velâ yühîtûne bişey'in min ilmihî, illâ bimâ şâe vesia kürsiyyühüssemâvâtî vel ard, Velâ yeûdühü hıfzuhumâ ve hüvel aliyyül azîm.)

<https://namazzamani.net/turkce/ayetel-kursi.htm>

- (Amener rasulü bi ma ünzile ileyhi mir rabbihı vel mü'minun. Küllün amene billahi ve melaiketihı ve kütübihı ve rusüh. La nüferriku beyne ehadim mir rusüh ve kalu semî'na ve eta'na ğufraneke rabbena ve ileykel masıyr. La yükellifüllahü nefsen illa vüs'aha. Leha ma kesebet ve aleyha mektesebet. Rabbena la tüahızna in nesına ev ahta'na rabbena ve la tahmil aleyna isran kema hameltehu alellezine min kablina. Rabbena ve la tühammilna ma la takate lena bih. Va'fü anna, vağfir lena, verhamna ente mevlane fensurna alel kavmil kafırın.)

<https://www.namazzamani.net/turkce/amenerrasulu.htm>

- (Huvallahulleziy la ilahe illa huve 'alimulğaybi veşşehadeti huverrahmanurrahıymu. Huvallahulleziy la ilahe illa huve elmelikulkuddususselamul mu'minul muheymınul 'aziyzul cebbarul mutekebbiru subhanallahi 'amma yuşrikune. Huvallahul halikul - bariy-ulmusavviru lehum'esma ulhusna yusebbihu lehu ma fıssemavati vel'ardı. Ve huvel'aziyzulhakiymu.)

<https://www.namazzamani.net/turkce/huvallahullezi-okunusu-anlami-ve-fazileti.htm>

- 7 kez Lâ ilâhe illallahu vahdehu lâ şerîke leh, lehu'l mulku ve lehu'l-hamdu ve huve alâ külli şey'in Kadîr

- 7 kez Hasbunallahu ve nimel vekil

- 7 kez Hasbiyallahü la ilahe illa hu aleyhi tevekkeltü ve hüve Rabbül arşil azim

- 7 kez RABBİ İNNİY MESSENİYEŞ ŞEYTANU Bİ NUSBİN VE AZÂB; RABBİ EÜZÜ BİKE MİN HEMEZÂTİŞ ŞEYÂTIYN VE EÜZÜ BİKE RABBİ EN YAHDURÛN. VE HIFZAN MİN KÜLLİ ŞEYTANİN MÂRİD. (38.Sâd: 41 – 23.Mu'minûn: 97-98 – 37.Sâffât: 7) (*)

(*) Musalla ve benzeri ciddi vakalarda günlük minimum 300 adet okunması tavsiye edilir.

